

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Münsterianæ, 1665

2 Nullus amicorum mihi proposit ut eligat inde.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Nec sufficere nobis ad salutem arbitremur, si turbis negligentia, vel quorumlibet in dotorum fide vel aliis ad aquemur, quibus sacris literis unica est credendi paix et vivendi regula et præscriptio.

Ne ergo (ut super dictum est) tales sui officii successores aliqui sibi querentes probabentur Episcopa alterum pro se successeorem sibi statuere, ac designatus nominibus in locum suum subrogare.

QVÆSTIO II.

Quod autem anterius patrocinia in aliorum electione convalescere non debeant, auctoritate beati Gregorii Papæ probatur, qui in secundo libro Regestis, indit. 11. ep. 22. seu cap. 10. scribit Antonius Saldianus dicunt.

C. I. q. In electione Episcops non munera datio,
nec aliquid patrocinia contineat.

Illud b. quidem pro omnibus tibi cura sit, ut in haec electione nec datio quibusunque modis interveneriat priuiorum, nec quarumlibet petionatum patrocinia convalescant. Nam si quorundam patrocinio fuerit quicquam electus, voluntatibus eorum, cum fuerit ordinatus, obediens, reverentia exigente, compellitur: seq̄uitur, ut et resilius minquantur ecclesia, et ordo ecclesiasticus non servetur. Talem ergo te admonente, personam debent tibi eligere, qua nullius incongrua voluntaria defervat, sed vita ac moribus decorata, tanto ordine digna valeat inventari.

C. II. q. In electione antistitii communis utilitatis,
non suo lucro quisque proficiat.

Idem ad clerum Mediolanensem, lib. 2. indit. 21.

epib. 29. fess. 62.

Dilectissimi, et filii, officii nostri censura commonitatem iudicemus, ut in hac sufficiendi antistitii causa nullus vestrum, neglecta utilitate compagni, suo lucro propiciari: ne, si quisquam propria commoda appetit, frivola astimatione fallatur, quia nec libero iudicio preferendam sibi personam examinat mens, quam cupiditas ligat. Pensantes igitur, quae cunctis expediant, ci quem vobis divina gratia praetulerit, insegerim semper in omnibus obedientiam præbere. Iudicari namque a yobis ultranum debet semel prælatus: sed tanto nunc subtiliter judicandas est, quanto postmodum judicandus non est.

QVÆSTIO III.

Quod autem simoniacus habendus non sit, qui post electionem pro indecēne ecclie juramentum præstet facili probatur. Aliud est enim ante electionem juramentum facere, vel se facturum pacifici, ad hoc ut eligatur: aliud est, nulla precedente conventione post electionem huiuscmodi juramentum offere. Illud ab officio rangum minus impensum dejet: hoc autem conservando nullum impedimento generat.

De priori casu scribit Pelagius Papa clero Catiniensi.

C. I. q. Qui in Episcopum eligitur, de rebus ecclie
siftiū aliquam fecuraret nulli faciat.

Talia d. quidem jandudum ad fratrem & Coepiscopum nostrum Eucarpum de visitatione Catiniensis ecclesia scripta direximus, ut in eis iudicium nostrum pollicentur agnoscere. Veruntamen, quia quosdam ibi non sana intentione, sed pravis studiis, dissensiones suscitare, vestra etiam relatione cognovimus, qui scientes se ad Episcopatum nec state, nec scientia, nec vice metuunt, posse perduci, ad hoc tantummodo inquietare eccliam volunt, ut sibi de his, quæ ex ipsa

a. sup. Apostolica. b. Polyc. l. 2. tit. 3. Ivo p. 5. c. 129. c. Polyc. ibid. Ivo p. 5. c. 130. d. Apos. l. 6. c. 40. Polyc. l. 2. tit. 3.

præsumpta sunt, impunitatem futurus promittat Episcopus, & fiat rapinae securitas, Episcopatus ambitio, hanc etiam vos duximus commenodos, ut decretem in Elpidium Diaconum factum, & subscriptum ab omnibus, quos vestra relatio designavit, ad nos cum prædicto litatoris epistola, & cum eodem Diacono maturem dia propitiante, perducere. & post pauca. ¶ Cum igitur filius noster, magnificus vir, Leo prætor, venisset, et te nobis de singulis, quæ ibi more sunt, & quomodo vos proprie totius civitatis in Elpidio Diacono concordaret. Vnde quia de memorati, viri testimonia dubitare oportet non possumus, idcirco, sicut dictum est, Elpidium Diaconum ad nos facite properare, nec expectetis ultius ut admonitus ad eum nostra debeat deflnari. Quidam tamen horum per vestram dilectionem in prædicti iustitia specialiter admonemus, ne cuiuslibet aliquid dare, vel debet, utrum esse promittat, sed neque de ecclesiasticis prædictis causis aliquam fecuraret, cuiquiam audire facere, sive promittere, aut quasi factus Episcopus ea directa sunt non repeatat, sed apud eos, à quibus directa sunt, permane libere patiatur: scilicet, quod libere aliquid fecit, vel fecerit, nec à nobis omnino permittit valere ipsa præmissio, & cum iudicij nostri, quod de ipso habuimus, damno, pastoralis, confectionis, quæ prometeret non posset. De secundo vero casu in globo Vtianus secundi legitur.

C. II. q. Post electionem pro indecēne ecclie
dicet electio juramentum pre-

flare.

Araldus Arelatensis i. Episcopus, Narbonensis, clericis suffraganeus, Romani consecratus ad dominum Papam Urbanum venit: sius quippe Archiepiscopum, consecrare solebat, quoniam post electionem suam propriæ bona ecclie conservanda cuorū juravit. Consecratus itaque est à Domino Papa Vito, ante purgatus hiujusmodi iuramento. De iuramento, quod canonice nostra ecclie feci post electionem nullam conventionem ante, ut eligeret, feci. Nutribus vero Archiepiscopus, nullius, præter id, crimina, caula, confectionem nostram omisit, me sciente, neque mihi criminis conscius sum, propter quod à facie mea inunctione repellere.

1. q. Arlatensis] In manu scriptu etiam sic habetur. Secundum est fabella mendax, quia hic Episcopus vacans suffraganeus Archiepiscopi Narbonensis: in concilio autem secundo Antiocheno Arelate referunt ad proviniam Viennensem. Et quoniam Gobelinus Durandi in proposito de auctor, & usi pallii, hoc casu, istud dat, Arlatensis Archiepiscopum fabella Narbonensis: nam Joannes Andria in notis ad illam locum expresso scribit, in hoc tempore non agi de Arlatensi Archiepiscopo. Et probabili, pro Eleaten, qui vere est suffraganeus Archiepiscopi Narbonensis, cuius scriptum fuisse, Arlatensis.

QVÆSTIO IV.

Quod autem clericis ante sententias temporis ab Episcopo discedere non licet, probatur auditorum Symmachus Papæ dicentis.

1. q. Symmachus] Cetatur libellus Ennodii, nomine Symmachii Papæ, cuius redditus est ratus sup. distinc. 31. emmio. & 44. non nos.

C. I. q. Ante tempus sententia non licet clericis ab Episcopo suo discedere.

Nonne d. dicta sunt verba canonum i. [Quoniam que clericorum ab Episcopo suo ante lenemiam tempus pro dubia suspitione discesserit, manifesta eum manere censuram?] & infra. [Lex ecclie alias

a. al. iterari. b. Emendatus est hic locus ex Antiochico Polycarpo. c. al. sacerdotio me repellat. d. Ivo part. 1. cap. 340. ¶ 341.

ponit.